स्तुँत् 1) Adj. am Ende eines Comp. *lobend, preisend.* — 2) f. *Lob, Lobgesang.*

1. स्तुत 1) Adj. s. u. 1. स्तु. — 2) n. *a) Lob.* — *b)* = स्तोत्र 2) TS. 3,2,7,1. 3.

2.* स्तुत Adj. s. u. 3. स्तु.

स्तुतशस्त्र n. Du. Stotra *und* Çastra TS. 3,2,7,3. 7,3,13,1. Âpast. Çr. 14,8,3. Gaim. 2,1,13. Pl. Çat. Br. 10,3,5,2. Ait. Br. 2,38,19. 3,39,4. Kuând. Up. 3,17,3.

स्तुतशस्त्रवत् Adj. *mit* Stotra *und* Çastra *verbunden* Âpast. Çr. 14,18,3.

स्तुतस्तोम Adj. *dessen Lob gesungen ist.*

स्तुतस्वामिक्षेत्र n. N. pr. *eines heiligen Gebietes.*

स्तुति f. 1) *Lob, Lobgesang, Verherrlichung, Lobeserhebung, Hervorhebung der guten Eigenschaften* (einer Person oder einer Sache). स्तुतये न तत्ते *das gereicht dir nicht zum Lobe.* Instr. स्तुतिना (v. l. स्तुतिभिः) Hariv. 6298. — 2) Bez. *a)* der Durgâ. — *b)* Vishṇu's. — 3) N. pr. der Gattin Pratihartar's.

स्तुतिकुसुमाञ्जलि f. Titel eines Werkes Bühler, Rep. No. 206.

स्तुतिगीतक n. *Lobgesang.* वैष्णव *auf* Vishṇu.

स्तुतिपाठक m. *Lobsänger.*

स्तुतिब्राह्मण Titel eines Werkes oder N. pr. eines Mannes.

स्तुतिमत् Adj. *Lobgesänge besitzend, — kennend.*

स्तुतिमल्ल m. *Loblied* Varâh. Jogaj. 6,11.

स्तुतिवचस् n. *Lob* Çiç. 14,3.

*स्तुतिव्रत m. *Lobsänger.*

स्तुतिशस्त्र (MBh. 2,11,35) und °शास्त्र (MBh. 2,452. ed. Vardh. 2,11,32) n. Pl. wohl fehlerhaft für स्तुतशस्त्र.

स्तुतिशील Adj. *sich auf Lobgesänge verstehend* R. 2,65,2. v. l. श्रुतिशील.

स्तुतिसूक्तिमाला f. Titel eines Werkes Burnell, T.

स्तुत्य 1) Adj. *zu loben, zu preisen, lobenswerth* Çiç. 14,60. Nom. abstr. °त्व n. Sâj. in der Einl. zu ṚV. 4,42. — 2) *f. आ *a) eine best. wohlriechende Rinde* Râgan. 12,163. — *b) Alaunschiefer* Râgan. 13,63.

स्तुत्यव्रत m. N. pr. eines Sohnes des Hiraṇjaretas und des von ihm beherrschten Varsha.

*स्तुनक m. *Bock.*

स्तुप m. *Schopf.*

1. स्तुभ् (स्तोभति [निष्कोषणे], *स्तोभते [स्तम्भे], °स्तुभान्, *स्तुभ्नाति [रोधने, निष्कोषणे], *स्तुभ्नोति, स्तुब्ध) *einen Laut ausstossen, juchzen, trällern* und dgl.; gewöhnlich von *dem Einfügen verschiedener Singinterjectionen in das* Sâman. — Caus. स्तोभयति *jauchzen.* स्तोभित *bejauchzt.* — Mit अनु (°ष्टोभति) *nachträllern.* — Mit अभि (°ष्टोभति) *hinzuträllern.* — Mit व्यव *durch dergleichen Laute sondern.* — Mit आ *zujauchzen* Ait. Âr. 435,1. — Mit नि (निस्) *einkerben.* नि[:]ष्टुब्ध *eingekerbt* Âpast. Çr. 15,5,10. Comm. zu 7,3,4. — Mit परि (°ष्टोभति) *umjauchzen* u. s. w. परिष्टुब्धेड Shadv. Br. 3,10. — Mit प्र *durch einen Zuruf antreiben* Ait. Âr. 435,6. — Caus. 1) *Jmd* (Acc.) *zujauchzen.* — 2) *durch Rufe verhöhnen, — verspotten.* — Mit प्रति (°ष्टोभति) *mit einem Schrei antworten, entgegenjauchzen* u. s. w.; mit Acc. — Mit *वि (°ष्टोभते). — Mit सम् in संस्तुभ्.

2. स्तुभ् 1) Adj. in वृषस्तुभ्. = स्तोतर् Nigh. — 2) f. *jauchzender Ruf.*

स्तुभ m. 1) *ein best.* Agni. — 2) *Bock.*

स्तुभ्वन् Adj. *jauchzend.*

स्तुम्प् s. u. *तुम्प् mit प्र.

स्तुव *ein best. Theil am Kopfe des Pferdes* Açvav. 15,18.

*स्तुवेय und *स्तुषेप्य Adj. fehlerhaft für स्तुषेय्य.

(स्तुषेय्य) स्तुषेयिम्न Adj. *zu loben.*

स्तू s. घृतस्तू und *आयतस्तू.

स्तूणाकर्ण fehlerhaft für स्थूणाकर्ण.

*स्तूप्, स्तूप्यति und स्तूपयति (समुच्छ्राये).

स्तूप m. 1) *Schopf*, sowohl *der Haarbusch* als *der obere Theil des Kopfes.* — 2) *der Hauptbalken* (eines Hauses) Âpast. Gṛhjas. 19,7. — 3) bei den Buddhisten und Gaina *Tope, ein* (ursprünglich) *kuppelförmiges Grabdenkmal mit Reliquien.* स्तूपभेदक m. Kâraṇḍ. 94,23. स्तूपबिम्ब n. 13,11. 36,19. स्तूपमण्डल n. Râgat. 1,102. — 4) *Haufen* Hemâdri 1,335,5. 6. — 5) *= कूल.

*स्तूपेशाण m. Kâç. zu P. 6,2,64. v. l. सूपेशाण.

स्तृण in भूस्तृण.

स्तृणीषणि in उपस्तृणीषणि.

स्तृति f. 1) *Streuung, Bestreuung, Bedeckung.* — 2) *Niederstreckung.*

स्तृत्य Adj. *niederzustrecken.*

स्तेग m. von unbekannter Bed. Nach dem Comm. = रश्मिसंघात्यादित्यः und *ein best. Insect.* Vgl. तेग.

स्तेन m. 1) *Dieb, Räuber.* — 2) *ein best. Parfum,* = चोर Utpala zu Varâh. Bṛh. S. 78,1.

स्तेय n. 1) *Diebstahl, Raub.* Das Object im Gen. oder im Comp. vorangehend. — 2) *Gestohlenes.*

स्तेयकृत् Adj. *Diebstahl begehend.* Das Object im Comp. vorangehend.

*स्तेयफल m. *ein best. Fruchtbaum.*

स्तेयिन् m. 1) *Dieb, Räuber.* In Comp. mit dem Object. — 2) **Maus.* — 3) **Goldschmied.*

*स्तेयिफल und *स्तेयी° m. = स्तेयफल Râgan. 11,217.

*स्तैन n. = स्तैन्य 1).

स्तैन्य 1) n. *Diebstahl, Raub.* In Comp. mit dem Object. — 2) *m. *Dieb, Räuber.*

स्तैमित्य n. *Lahmheit, Bewegungslosigkeit* (Karaka 6,3), *Unthätigkeit.*

*स्तैर्णि m. Patron. von स्तीर्ण.

स्तो in घृतस्तो.

स्तोक 1) m. *a) Tropfen.* — *b) der Vogel* Kâtaka. — 2) Adj. (f. स्तोका) *ganz wenig, unbedeutend, von kurzer Dauer.* n. *ein Weniges.* स्तोकम् und स्तोक° (Pr. P. 29) Adv. *ein wenig* (बह्वतरम् — स्तोकम् *mehr — als*); *allmählich.* स्तोकेन न *nicht im Geringsten* Çiç. 5,56. *स्तोकेन und स्तोकात् in Comp. mit einem Partic. auf त so v. a. *kaum, mit genauer Noth; eben, vor Kurzem* Pârçvan. 3,38.

स्तोकक m. 1) Bez. *des* Kâtaka, *des um einen Regentropfen bittenden Vogels* Naish. 5,127. — 2) **ein best. Gift*, = वत्सनाभ.

स्तोकतमस् Adj. *ein wenig finster* Pr. P. 22.

स्तोकता f. Nom. abstr. zu स्तोक 2). ञ्जल° (so richtig) Uttamaṅ. 29.

स्तोकत्व n. desgl. Kampaka 296.

स्तोकशस् Adv. *tropfenweise, zu einem Bischen.*

स्तोकीय und स्तोक्य Adj. (f. आ) *auf Tropfen bezüglich*, so heissen sowohl die Schmalzspenden (आकृति) als Sprüche und Verse (VS. 22,6. TS. 7,1,14,1. ṚV. 1,75. 3,21), *welche bei fallenden Tropfen angewandt werden.*

स्तोतर् Nom. ag. *Lobsänger, Anbeter; Gläubiger, Anhänger.* Auch als Beiw. Vishṇu's.

स्तोतवे Dat. Infin. zu 1. स्तु ṚV. 8,4,17. 72,5.

स्तोतव्य Adj. *zu loben, zu preisen.*

स्तोत्र n. 1) *Lobgesang, Preis.* In Comp. mit dem Object. इमं स्तोत्रम् Hariv. 13022 fehlerhaft. स्तोत्रविधान (so zu lesen) n. Kâraṇḍ. 12,1. 90,10. 14. — 2) im Ritual *die in singender Recitation vorgetragenen, mit den* Çastra *correspondirenden Abschnitte.*

स्तोत्रकारिन् Adj. *der das* Stotra *recitirt* Gaim. 3,5,25.

स्तोत्रभाष्य n. Titel eines Werkes Opp. Cat. 1.

स्तोत्रय्, °यति *durch einen Lobgesang verherrlichen.*

स्तोत्ररत्न n. Titel eines Werkes Opp. Cat. 1.

स्तोत्रवत् Adj. *von* Stotra *begleitet.*

स्तोत्रव्याख्या f. Titel eines Werkes Opp. Cat. 1.

स्तोत्रसमीषत्ती f. *eine best.* Vishṭuti Lâṭj. 6,2,22.

स्तोत्रावलि f. Titel eines Werkes Bühler, Rep. No. 507.

स्तोत्रिय und स्तोत्रीय 1) Adj. *zu einem* Stotra